

Brüsszel, 2012.11.7.
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól
mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló
539/2001/EK rendelet módosításáról**

INDOKOLÁS

1. Háttér-információk és a javaslat indokolása

Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 62. cikke (2) bekezdése b) pontjának i. alpontjával összhangban a Tanács elfogadta az 539/2001/EK tanácsi rendeletet¹, amely felsorolja azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek (az ún. negatív lista, I. melléklet), valamint azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai mentesülnek e kötelezettség alól (az ún. pozitív lista, II. melléklet). Az EK-Szerződés 61. cikke szerint e listák meghatározása azokhoz a kísérő intézkedésekhez tartozik, amelyek közvetlenül összefüggnek a személyek szabad mozgásával a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben. A kapcsolódó jogalap az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 77. cikke (2) bekezdésének a) pontja.

Számos kritérium – különösen az illegális bevándorlás, a közérdek és a közbiztonság, továbbá az Európai Uniónak harmadik országokkal fenntartott külkapcsolatai – átgondolt, eseti alapon történő mérlegelésével, valamint a regionális összefüggések és a viszonyosság figyelembe vételével határozzák meg azon harmadik országokat, amelyek állampolgárait vízumkötelezettség terheli, és azon harmadik országokat, amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól. Tekintettel a közrend és az illegális bevándorlás szempontjaira, különös figyelmet kell fordítani az érintett harmadik országok által kibocsátott úti okmányok biztonságára.

Mivel az 539/2001/EK rendeletben foglalt kritériumok egyes harmadik országok vonatkozásában idővel változhatnak, a negatív és a pozitív lista összetételét rendszeresen felül kell vizsgálni. A 2009 decemberében elfogadott Stockholmi Programban az Európai Tanács kimondottan arra kérte fel a Bizottságot, hogy az Unió bel- és külpolitikai célkitűzéseit szem előtt tartó, például az illegális bevándorlással, a közrenddel és a közbiztonsággal kapcsolatos megfelelő kritériumokkal összhangban rendszeresen vizsgálja felül azon harmadik országok jegyzékét, amelyek állampolgárai vízumkötelezettség hatálya alá tartoznak, illetve nem tartoznak.

Így tehát az 539/2001/EK rendeletet elfogadása óta nyolc alkalommal módosították², legutoljára 2010-ben Tajvan pozitív listára történő átsorolása, valamint a vízumliberalizációs párbeszéd kimeneteleként Albánia és Bosznia-Hercegovina pozitív listára történő átsorolása tekintetében.

Az Európai Parlament és a Tanács az 539/2001/EK rendelet Bizottság által javasolt³ több módosításáról is tárgyal: Például: egy, a pozitív listán szereplő harmadik ország vízummentességét ideiglenesen felfüggesztő vízumbiztosíték-záradék bevezetése vészhelyzet esetén; a jogbiztonság megerősítése a rendeletben fel nem ölelt bizonyos helyzetekre

¹ HL L 81., 2001.3.21., 1. o.

² A 2001. december 7-i 2414/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 327., 2001.12.12., 1. o.), a 2003. március 6-i 453/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 69., 2003.3.13., 10. o.), a 2005. június 2-i 851/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 141., 2005.6.4., 3. o.), a 2006. november 20-i 1791/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 363., 2006.12.20., 1. o.), a 2006. december 21-i 1932/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 405., 2006.12.30., 23. o.), a 2009. november 30-i 1244/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 336., 2009.12.18., 1. o.), a 2010. november 24-i 1091/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 329., 2010.12.14., 1. o.), valamint a 2010. december 15-i 1211/2010/EU tanácsi rendelet (HL L 339., 2010.12.22., 9. o.).

³ COM(2011) 290 végleges.

vonatkozó szabályok biztosításával; valamint a rendelkezések kiigazítása a Lisszaboni Szerződésből és a másodlagos joganyagból, például a vízumkódexből (810/2009/EK tanácsi rendelet)⁴ fakadó legutóbbi változások fényében

Az 539/2001/EK rendelethez melléklet listákat általánosságban is rendszeresen felül kell vizsgálni az említett rendeletben meghatározott megfelelő, fent említett kritériumok fényében.

A rendelethez mellékelt listák felülvizsgálata tehát azt kívánja biztosítani, hogy

- a harmadik országok listáinak összeállítása megfeleljen a rendelet (5) preambulumbekkezdésében meghatározott kritériumoknak, különösen az illegális bevándorlásra és a közrendre, valamint adott esetben egyes országok egyik mellékletből a másikba történő átsorolására vonatkozó kritériumoknak;
- az EUMSZ 77. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően a rendelet kimerítő jelleggel meghatározza, hogy a harmadik ország állampolgára vízumköteles-e vagy mentesül e kötelezettség alól.

2. A javaslat elemei

2.1 Harmadik országok átsorolása a negatív listáról (I. melléklet) a pozitív listára (II. melléklet)

Az 539/2001/EK rendelet korábbi módosításaival kapcsolatban elfogadott megközelítéssel összhangban, az időszakos felülvizsgálat céljából a Bizottság kikérte a tagállamok véleményét arról, hogy a rendelet mellékletei jelenlegi formájukban továbbra is megfelelnek-e a rendeletben foglalt kritériumoknak. A tagállamok nem tettek javaslatot harmadik országok pozitív listáról negatív listára történő átsorolására. Ugyanakkor a Bizottság kapott néhány javaslatot a negatív listán szereplő egyes harmadik országok pozitív listára történő átsorolásával kapcsolatban. Egyes harmadik országok közvetlenül kérelmezték a Bizottságtól a pozitív listára történő átsorolásukat. A tagállamok által továbbított információkat (a Bizottság 20 választ kapott) elemzés alá vetettük az egyéb forrásból származó információkkal együtt, ideértve az érintett harmadik országokért felelős EU-küldöttségeket, valamint a bevándorlási hullámokkal, a menedékjogi és az illegális migrációval szemben hozott végrehajtási intézkedésekkel kapcsolatban az Eurostat által szolgáltatott statisztikákat is⁵. Az elemzés alapján a Bizottság megállapította, hogy ebben a fázisban az alábbi alszakaszokban szereplő országokat és brit állampolgárokat kell átsorolni a pozitív listára.

2.1.1 Karib-tengeri szigetországok

A Bizottság elemezte a rendelkezésére álló információkat, ideértve statisztikákat is, tagállamok által javasolt összes harmadik országgal és területtel kapcsolatban. Különös figyelmet fordított az alábbiakra: az ország gazdasági-társadalmi fejlettségének szintje, az Európai Unióba irányuló illegális bevándorlás veszélye, külkapcsolati kérdések és regionális koherencia.

A Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy többé nem indokolt vízumkötelezettség alá

⁴ HL L 243., 2009.9.15., 1. o.

⁵ A 2007. július 11-i 862/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 199., 2007.7.31., 23. o.) összhangban.

vetni Dominika, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent és a Grenadin-szigetek, valamint Trinidad és Tobago állampolgárait. A tagállamok jelentős száma javasolta, hogy ezen országokat sorolják át a negatív listáról a pozitív listára. Ezen öt ország – a rendelet (5) preambulumbekkezdésében megállapított kritériumokkal összhangban – semmiféle veszélyt nem jelent az illegális bevándorlás tekintetében vagy az Unió tagállamainak közrendjére és biztonságára nézve. Továbbá, e harmadik országok jól működő demokráciák. Jó az életszínvonaluk, gazdaságuk pedig szilárd lábakon áll és növekszik. Bebizonyították, hogy szembe tudnak nézni a jelenlegi globális gazdasági válsággal, és képesek arra, hogy továbbfejlesszék az Unióval és a nemzetközi pénzügyi intézményekkel kialakított eddig is jó kapcsolataikat. Az 539/2001/EK rendelet 2006-os felülvizsgálata⁶ már átsorolta ugyanezen régió négy országát a pozitív listára, és e négy ország állampolgárai esetében a vízummentesség nem volt negatív hatással az illegális migrációra vagy a biztonságra. Ennek megfelelően javasoljuk Dominika, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent és a Grenadine-szigetek, valamint Trinidad és Tobago átsorolását a negatív listáról a pozitív listára.

Érdemes megemlítenünk továbbá, hogy négy tagállam (Franciaország, Németország, Hollandia és Spanyolország) képviselteti magát Trinidad és Tobagóban. Mindössze egy tagállamnak (Franciaország) van konzulátusa a népszerű turistacélnak számító Saint Luciában. Mivel egyetlen tagállam sem képviselteti magát Grenadában, Dominikán vagy a Saint Vincent és a Grenadine-szigeteken, ezen országok állampolgárainak külföldön kell schengeni vízumot igényelniük, ami jelentős költségekkel jár. Grenada és Saint Lucia csupán egyetlen képviselettel rendelkezik a schengeni tagállamokban, valamint egy főbiztossal az Egyesült Királyságban.

Trinidad és Tobagóban jelenleg az összes uniós polgár mentesül a vízumkötelezettség alól, noha eltérő feltételek mellett és különböző tartózkodási időtartamokra (Szlovákia, Szlovénia, a Cseh Köztársaság, Lengyelország, Bulgária, Románia, Magyarország, Litvánia, Lettország és Észtország állampolgárai csupán egy hónapig). A Karib-térség másik négy országában az összes uniós tagállam állampolgárai vízummentességet élveznek a 180 napot meg nem haladó tartózkodások esetében.

Tekintettel a közrend és az illegális bevándorlás szempontjaira, különös figyelmet kell fordítani az érintett harmadik országok által kibocsátott úti okmányok biztonságára. A rendelet legutóbbi módosításakor a Bizottság bejelentette, hogy a pozitív listára történő jövőbeni átsorolásokra attól függően lesz lehetőség, ha teljesülnek az úti okmányok biztonságával kapcsolatos konkrét feltételek. Ennek eredményeként a nyugat-balkáni országok negatívról a pozitív listára történő átsorolását a biometrikus útlevelek kiállításához köthették, az érintett régió korábbi útlevél-rendszerének hiányosságai, valamint az abból fakadó problémák miatt. Figyelembe véve azonban az e módosítás által érintett országok karibi közösségi (CARICOM) úti okmányainak magas szintű biztonságát, valamint a regionális koherenciát az 539/2001/EK rendelet közelmúltbeli módosításával (1932/2006/EK rendelet) ugyanezen térség pozitív listára átsorolt néhány másik országával, Dominika, Grenada, Saint Lucia, Saint Vincent és a Grenadine-szigetek, valamint Trinidad és Tobago átsorolásához nem kell feltételként szabni a biometrikus útlevelek kibocsátását. E harmadik országok magas biztonsági szintű géppel leolvasható CARICOM útlevéllel rendelkeznek, és terveik között szerepel, hogy a közeljövőben biometrikus útlevelekre cserélik le útleveleiket.

Ahhoz, hogy következetességet biztosítsunk az ugyanezen karibi térség országainak nyújtott

⁶ A 2006. december 21-i 1932/2006/EK rendelet (HL L 405., 2006.12.30., 23.o.).

korábbi vízummentességekkel, és tekintettel arra, hogy e vízummentességek nem vontak maguk után negatív következményeket, és ahhoz, hogy a hat hónapos időszakon belüli három hónapos rövidtávú vízummentes tartózkodások esetében a jövőben az említett országokkal teljes fokú viszonyosságot garantáljunk (ami jelenleg nem teljesen valósult meg, konkrétan Trinidad és Tobago esetében), az említett országok állampolgárainak vízummentessége addig nem alkalmazandó, míg az Európai Unió és az érintett országok nem kötnek vízummentességi megállapodást és az nem lép hatályba.

2.1.2. A csendes-óceáni szigetországok

Az illegális bevándorlással, a közrenddel és biztonsággal, valamint az Unió külkapcsolataival kapcsolatos kritériumok megvizsgálása után a Bizottság úgy véli, hogy Kiribati, a Marshall-szigeteket, Mikronéziát, Naurut, Palaut, Szamoát, a Salamon-szigeteket, Kelet-Timort, Tongát, Tuvalut és Vanuatut át kell sorolni az 539/2001/EK rendelet pozitív listájára.

A nemrégiben készült statisztikák szerint ezen országok egyike sem származási ország az EU-ba irányuló illegális bevándorlás tekintetében.

Az ezen országokban kibocsátott útlevelek géppel leolvashatók⁷, és kellő számban tartalmaznak biztonsági jellemzőket. Ahogyan azt már fent a karib-tengeri szigetországok esetében ismertettük, a biometrikus útlevelek kiállítása nem lehet előfeltétele annak, hogy az érintett országok állampolgárai vízummentességet kapjanak.

Mindössze két tagállam rendelkezik képvisellel ezen országok valamelyikében. Kelet-Timorban Portugália, Vanuatuban pedig Franciaország. A tagállamok korlátozott régióbeli jelenléte jelentős költségeket vonhat maga után azok számára, akik schengeni vízumot kívánnak kérelmezni.

Fidzsi is ehhez a térséghez tartozik, de az országban jelenleg uralkodó politikai helyzet fényében, valamint tekintettel arra, hogy nincs előrehaladás a cotonoui megállapodás alapvető elemeinek teljesítése terén, jelenleg nem tekintjük helyénvalónak az ország pozitív listára történő átsorolását.

Pápua Új-Guinea ugyancsak a térségben található, de népességének és területének nagyságát tekintve nagyon különböző. Továbbá jelenleg nehéz politikai körülmények uralkodnak az országban, aminek következtében ebben a szakaszban nem kerülhet fel a vízummentes listára.

A csendes-óceáni szigetországok többsége a tagállamok többségének állampolgárait mentesíti a vízumkötelezettség alól. Ugyanakkor ahhoz, hogy e csendes-óceáni szigetországokkal a jövőben teljes mértékű viszonyosságot biztosítsunk a hat hónapos időszakon belül három hónapos rövid távú tartózkodásokra vonatkozóan, valamint következetesek legyünk a korábbi vízummentességekkel, ezen országok állampolgárainak vízummentessége csak akkortól alkalmazandó, amikor az Európai Unió és az érintett országok vízummentességi megállapodást kötöttek, és e megállapodás hatályba lépett.

⁷ Kiribati jelenleg fejleszti útleveleit géppel leolvashatóvá, az Ausztrál Bevándorlásügyi Minisztérium segítségével.

2.1.3. A brit állampolgárok konkrét kategóriái

Az 539/2001/EK rendelet 2006-os felülvizsgálata⁸ az uniós jog alkalmazásában megpróbálta egyértelművé tenni azon brit állampolgárok helyzetét, akik Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának állampolgárai. Néhányukat (a tengerentúli brit polgárok csoportját) a II. melléklet új szakaszába sorolták be, míg a többit (a brit tengerentúli területek azon polgárait, akik nem rendelkeznek tartózkodási jogcímmel az Egyesült Királyságban, a Brit Nemzetközösség azon tagjait, akik nem rendelkeznek tartózkodási jogcímmel az Egyesült Királyságban, valamint az Egyesült Királyság védelmét élvező személyeket) az I. melléklet új szakaszába sorolták. E megkülönböztetésre akkoriban többek között azért volt szükség, mert fennállt az illegális bevándorlás veszélye.

A belépés határokon történő elutasításával és az illegális bevándorlók letartóztatásával kapcsolatos utóbbi három évi statisztikák azonban azt mutatják, hogy a vízumkötelezettség alá tartozó brit polgárok nem jelentenek veszélyt a schengeni térségben irányuló illegális bevándorlás tekintetében, mivel a számok elenyészőek. Némelyikük tartózkodási jogcímmel rendelkezik az Egyesült Királyságban. Sőt, többségük olyan karib-tengeri szigeteken (Bermuda, Turks és Caicos-szigetek, Montserrat, stb.) tartózkodik, amelyek nagyon hasonlítanak a régió azon más országaihoz, amelyeket fokozatosan átsorolnak a II. mellékletbe (ld. fent a 2.1.1. pontot). A regionális koherencia így azt követelné meg, hogy e személyek hasonló bánásmódban részesüljenek. A brit állampolgárok I. mellékletben jelenleg szereplő négy csoportjába tartozó személyek száma a becslések szerint nem éri el a 300 000-et.

A brit állampolgárok úti okmányai biztonságosak, mivel ezen okmányok az Egyesült Királyságban készülnek szigorú technikai előírások szerint. Gépileg leolvashatóak, és számos biztonsági jellemzővel vannak ellátva.

2.2. A negatív lista (I. melléklet) frissítése: Dél-Szudán felvétele

2011. július 9-én Dél-Szudán hivatalosan is függetlenné nyilvánította magát a negatív listán szereplő Szudántól. 2011. július 14-én az ENSZ tagja lett. Az I. mellékletet ezért ki kell egészíteni Dél-Szudánnal.

3. A konzultációba bevont főbb szervezetek/szakértők

A tagállamokkal konzultáltak.

4. Hatásvizsgálat

Nem szükséges.

5. Jogonalap

Az 539/201/EK rendelet eredeti jogalapja az Európai Közösséget létrehozó szerződés 62. cikke (2) bekezdése b) pontjának i. alpontja. Most azonban, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) fényében e javaslat az EUMSZ 77. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően a közös vízümpolitika továbbfejlesztését jelenti.

⁸ A 2006. december 21-i 1932/2006/EK rendelet (HL L 405., 2006.12.30., 23.o.).

6. Az arányosság és a szubszidiaritás elve:

Az 539/2001/EK rendelet felsorolja azokat a harmadik országokat, amelyek állampolgárai a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá esnek (negatív lista), illetve amelyek állampolgárai mentesek e kötelezettség alól (pozitív lista).

Az e listák módosításáról, valamint az egyes országoknak a negatív listáról a pozitív listára vagy fordítva történő áthelyezéséről hozott valamennyi határozat az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik az EUMSZ 77. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően.

7. A jogi aktus típusának megválasztása

Az 539/2001/EK rendeletet rendelettel kell módosítani.

8. Költségvetési vonzatok

A javasolt módosításnak nincsenek az Unió költségvetését érintő vonzatai.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2001. március 15-i 539/2001/EK rendelet⁹ I. és II. mellékletében szereplő harmadik országokról készített listát összetételének összhangban kell lennie és maradnia az (5) preambulumbekkezdésben felsorolt kritériumokkal. Néhány olyan harmadik országot, amelyek esetében e kritériumok terén megváltozott a helyzet, át kell sorolni az egyik mellékletből a másikba.
- (2) Dominika, Grenada, Kiribati, Marshall-szigetek, Mikronézia, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent és Grenadine-szigetek, Szamoa, Salamon-szigetek, Kelet-Timor, Tonga, Trinidad és Tobago, Tuvalu és Vanuatu állampolgárai esetében a vízumkötelezettség többé nem indokolt. Ezen országok esetében – az 539/2001/EK rendelet (5) preambulumbekkezdésében foglalt kritériumokkal összhangban – nem áll fenn az illegális bevándorlás veszélye, és nem jelentenek fenyegetést az Unió közérdekére. Következésképpen ezen országok állampolgárait mentesíteni kell a vízumkötelezettség alól az összességében három hónapot meg nem haladó tartózkodások esetében, és ezen országokat át kell sorolni a II. mellékletbe.
- (3) A teljes viszonyosság biztosítása érdekében Dominika, Grenada, Kiribati, Marshall-szigetek, Mikronézia, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent és Grenadine-szigetek, Szamoa, Salamon-szigetek, Kelet-Timor, Tonga, Trinidad és Tobago, Tuvalu és Vanuatu állampolgárainak vízumkötelezettség alóli mentessége csak akkor léphet hatályba, amikor az Unió és az érintett országok bilaterális vízummentességi megállapodásokat kötöttek.
- (4) A statisztikai adatok azt mutatják, hogy a jelenleg az I. melléklet 3. pontjában felsorolt brit állampolgárok nem jelentenek veszélyt a schengeni térségbe történő illegális

⁹ HL L 81., 2001.3.21., 1. o.

migráció tekintetében, és hogy többségük a Karib-térség szigetein él, amely szigetek szoros kötelékekkel kapcsolódnak és hasonlóak a vízummentességet élvező szomszédos országokhoz. Ezért a brit állampolgárok e csoportjait mentesíteni kell a vízumkötelezettség alól az összességében három hónapot meg nem haladó tartózkodások esetében, és e csoportokat át kell helyezni a II. mellékletbe.

- (5) Az 539/2001/EK rendelet mellékleteiben tükrözni kell azon nemzetközi jogi fejleményeket, amelyek következtében megváltozott bizonyos államok vagy entitások jogállása vagy megjelölése. A fenti rendelet I. mellékletét ki kell egészíteni Dél-Szudán megemlítésével, mivel az ország 2011. július 9-én kikiáltotta függetlenségét, és 2011. július 14-én az ENSZ tagja lett.
- (6) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, az utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás¹⁰ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek a megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat¹¹ 1. cikke B. pontjában említett területhez tartoznak.
- (7) Svájc tekintetében a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség által aláírt, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás¹² értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseit fejleszti tovább, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének B. és C. pontjában említett területhez tartoznak, összefüggésben a 2008/146/EK tanácsi határozat¹³ 3. cikkével.
- (8) Liechtenstein tekintetében e rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat 1. cikkének B. és C. pontjában említett terület alá tartoznak, összefüggésben a 2008/261/EK tanácsi határozat¹⁴ 3. cikkével.
- (9) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseit fejleszti tovább, amelyeknek alkalmazásában az Egyesült Királyság a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseinek alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatnak¹⁵ megfelelően nem vesz részt. Az Egyesült Királyság ezért nem vesz részt a határozat elfogadásában, és az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

¹⁰ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

¹¹ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

¹² HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

¹³ HL L 53., 2008.2.27., 1. o.

¹⁴ HL L 83., 2008.3.26., 3. o.

¹⁵ HL L 131., 2000.6.1., 43. o.

- (10) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyekben Írország az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozattal¹⁶ összhangban nem vesz részt. Írország ezért nem vesz részt a határozat elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (11) Ciprus tekintetében ez a rendelet a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus.
- (12) Ez a rendelet a 2005-ös csatlakozási okmány 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a schengeni vívmányokon alapuló, illetve azokkal egyéb módon összefüggő jogi aktus,

ELFOGADTÁK EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 539/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

- (1) Az I. melléklet az alábbiak szerint módosul:
- a) az 1. pontból el kell hagyni az alábbiakat: Dominika, Grenada, Kiribati, Marshall-szigetek, Mikronézia, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent és Grenadine-szigetek, Szamoa, Salamon-szigetek, Kelet-Timor, Tonga, Trinidad és Tobago, Tuvalu és Vanuatu, valamint ki kell egészíteni Dél-Szudánnal;
 - b) A 3. pont szövegét el kell hagyni;
- (2) A II. melléklet a következőképpen módosul:
- a) Az 1. pont a következő pontokkal egészül ki:
 - „Dominika*”,
 - „Grenada*”,
 - „Kiribati*”,
 - „Marshall-szigetek*”,
 - „Mikronézia*”,
 - „Nauru*”,
 - „Palau*”,
 - „Saint Lucia*”,
 - „Saint Vincent és Grenadine-szigetek*”,

¹⁶ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

„Szamoa*”,
„Salamon-szigetek*”,
„Kelet-Timor*”,
„Tonga*”,
„Trinidad és Tobago*”,
„Tuvalu*” és
„Vanuatu*”.

* „A vízumkötelezettség alóli mentességet az Európai Unióval kötendő vízummentességi megállapodás hatálybalépésének időpontjától kell alkalmazni.”

b) a 3. pont helyébe a következő szöveg lép:

„3. Olyan brit polgárok, akik Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának az uniós jog értelmében nem állampolgárai:

a (tengerentúli) brit állampolgárok

a tengerentúli brit polgárok

a tengerentúli brit polgárok

az Egyesült Királyság védelmét élvező személyek

a Brit Nemzetközösség tagjai”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*

*Az Európai Parlament részéről
az elnök*